

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον
(Ὁ κανὼν καὶ τὰ μεγαλυνάρια κατ' ἀπαγγελίαν
Μικραγιαννανιτῶν πατέρων.)

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ**

εις τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

(Ποίημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ· οἱ δὲ Θεοφάνους)

Ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν φάλλεται ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψει ψυχῆς, κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ Δεκαπενταγούστου, ἐναλλάξ μετὰ τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνος.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

**Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. ᾠχος δ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).**

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-~~θ~~

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ε ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ε

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-θ.

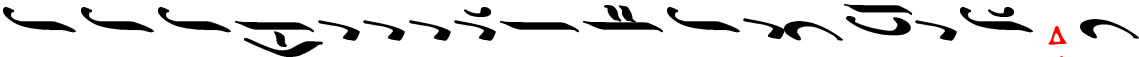
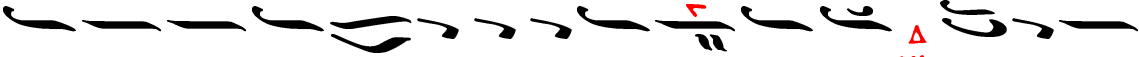




Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θος ψυ χης
Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα
σπευ σον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη θος παι σμα
των μη α πο στρε ψης σος δε σ λης κε νος σε γαρ και
μο νηελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-θ.

Ο υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το κε


 τας δυ να στει ει α ασ σα λα λειν οι α να ξι οι ²² ει

 μη γαρ συ προ ἰ στα σο πρε σβε ευ ου σα ²² τις η μας

 ερ ρυ σα α το εκ το σα των κιν δυ νων ²² τις δε δι

 ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρος ²² ουκ α πο

 στω μεν δε σποι να εκ σου ²² σης γαρ δε λης σω ζεις α ει

 εκ πα ντοι ων δει νω ων ⁶

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
 πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
 μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ
 τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς
 λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις
 συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
 γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
 με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
 εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον
 τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
 μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
 πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
 ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ
 ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς
 ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ
 αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
 γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,
 καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας
 θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ

Θεῶ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Υγραν δι ο δευσαςωσει ξη ραν και την αι γυ
πτί ι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων ο Ισ ρα η λι
της α νε βο ο α τω Λυ τρω τη και Θε ω ημων α
σω μεν

Τροπάρια.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σονη μας
Πολ λους συ νε χο μενος πει ρα σμοις προς σε κα τα
φε ευγω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ τσ Λο
γσ και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δι νων με δι α
σω σον

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σονη μας
Πα θων με τα ρα τσ σι προσβο λαι πολ λης α θυ μι

ιας εμπίπλωσαι μὲν τὴν ψυχὴν εἰρηνεύσον Κο
ρητηγάληνην τὴν τε γιού και Θεού σου Πανα
μω με

Δοξα Πατρὶ και Υἱώ και Ἁγίω Πνεύμα
τι

Σωτηρά τε κτισάν σε και Θεόν δύσω πω Παρ
θεῖ ἐνελευτρώθη ναι μετωνδίων σοι γὰρ νυν προσφεν
γων ἀνατείλει νω και τὴν ψυχὴν και τὴν διάνοι
αν

Και νυν και εἰ και εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώ
νων ἀμην

Νοσῶν τῶ σώμα και τὴν ψυχὴν ἐπισκο
πῆς θεῖας και προνοίας τῆς παρὰ σου ἀξίωσον
μὴν Θεομηνητορὸς ὡς ἀγαθη ἀγαθετελο
χευτρι ἀ

Ὁδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ουρανίας ἀψιδοςοροφωγε Κυριε
και της Ἐκκλησίας δομηητορ συμεστερεωσον
εν τη ἀγαπητησή των εφετων η ἀκρο
της των πιστων το στηριγμα μο νεφι λανθρωπε

Τροπάρια.

Υπεραγιαθεοτοκεσωσονημας

Προστασιαν και σκεεπηνζωης εμησ τιθη
μι σε θεο γεννητορ Παρθεε νε συ μεκυ βερνη
σον προς τον λιμενασ των αγαθων η αι τι
α των πιστων το στηριγμα μο νηπα νυμνη τε

Υπεραγιαθεοτοκεσωσονημας

Ικετενω Παρθεε νε τον ψυχικον ταραχον
και της αθυμιασ την ζααλην διασκεδασαι μη
συ γαρ θεο νυμφε τον αρχηγον της γαληνης
τον Χρισον εκυησας μο νηπα ναχραντε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ε υ ερ γε την τε κσ ς σα τον των κα λων αι τι ον

της ευ ερ γε σι ας τον πλ ς τον πα σιν α να βλυ σον

πα ντα γαρ δυ νασαι ως δυ να τον εν ι σχυ ι

τον Χρι σον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ α λε παισα ρω στι ι αις και νο σε ροις πα θε σιν

ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε ε νε συ μοι βο η θη σον

των ι α μα των γαρ α νε λ λι πη σε γι νω σκω

θη σαυ ρον Πα να μω με τον α δα πα νη τον

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς δσ ς λς

σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα

τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και προ οστα σι αν

Επι βλε ψον εν ευ με νει α πα νυ υμ νη
 τε Θε ο το κε ε πι την ε μην χα λε πην τσ σω μα α
 τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ χης μσ σ το αλ
 γοο ο ος

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη τον
 ε λε ρσ πη γη τσ κο σμσ κατα φυ γι ον εκ τε νως
 βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε σποι να προ οφ θα
 σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα

χε ως προ στα τευ ου σα ^Δ

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^{πδ} Γα ρ

Ε ι σα κη κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σθ το μυ στη ρι ον ^υ κα τε νο η σα τα ερ γα σθ ^Δ

και ε δο ξα σα σθ την Θε ο τη τα ^ρ

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ρ

Τ ων πα θων μθ τον τα ρα χον η τον κυ βερ νη η

την τε κθ σα Κυ ρι ον ^υ και τον κλυ δω να κα τευ να

σον ^Δ των ε μων πται σμα των Θε ο νυμφευ τε ^ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ρ

Ε υ σπλα γχνι ας την α βυ σσον ε πι κα λθ με ε

νω της σης πα ρα σχθ μοι ^υ η τον ευσ πλα γχνον κυ η σα

σα ^Δ και Σω τη ρα παν των των υ μνων των σε ^ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^ρ

Απο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω ρη μα α
των ευ χα ρι στη ρι ον ^uα να μελ πο μεν ε φυ μνιον ^Δ
οι γι νω σκο ντες σε Θε ο μη το ρα ^Γ_δ

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην ^Γ_δ

Οι ελ πι δα και στη ρι γμα και της σω τη ρι ι
ας τει χος α κρα δαν τον ^uκε κτη με νοι σε Πα νυ μνη
τε ^Δ₉δυ σχε ρει ας πα σης εκλυ τω με θα ^Γ_δ
Ῥδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Φω τι σον η μας ^uτοις προ στα γμα σι σθ Κυ ρι ε ^Δ₉
και τω βρα χι ο νι σθ τω υ ψη λω ^uτην σην ει
ρη νη πα ρα σχθ η μιν φι λαν θρω πε ^Γ_δ
Τροπάρια.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Γ_δ
Εμπ λη σον Α γνη ^uευ φρο συ νης την καρ δι αν
μθ ^Δ₉την σην α κη ρα τον δι δα σα χα ραν ^uτης ευ
φρο συ νης η γεν νη σα σα τον αι τι ον ^Γ_δ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σονη μας

Λυ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο το κε Α

γνη η αι ω νι αν τε κσ σα λυ τρω σιν και την

ει ρη νην την παντα νσ εν υπερ ε χσ σαν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Λυ σον την α χλυ των πται σμα των μσ Θε ο νυμ

φε τω φω τι σμω της σης λαμ προ τη τος η φως τε

κσ σατο θει ει ον και προ αι ω νι ον

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ια σαι Α γνη των πα θων μσ την α σθε νει αν

ε πι σκο πης σσ α ξι ω σα σα και την υ γει

αν τη προ σβει α σσ πα ρα σσ μοι

ᾠδὴ Γ'. Ὁ εἰρμός.

Την δε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και αυ

τω ἀπαγγελω ὡς ἡμετέρας θλίψεις ὅτι κακῶν ψυ-
χῆμεν ἐπλησθη καὶ ἡ ζωὴ ἡμετέρᾳ ἀδηρο-
σηγήσει καὶ δεομαίως Ἰωάννης ἐκ φθορᾶς ὁ
Θεὸς με ἀναγαγε

Τροπάρια.

Ἐπεὶ ἀγαθὸς ὁ θεὸς ὁ σωτήρ ἡμῶν
ὁ ἀνάτρεξαι καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἐσωσεν ἑαυ-
τὸν ἐκ δεικῶς τῶ θανάτου τὴν τῆ φθορᾶ καὶ θά-
νατῶ ἡμῶν φυῦσιν κατὰ σχεθεῖσαν Παρθενῶσω
πήσον τον Κυριον σε καὶ Ἰον τῆς ἐχθρῶν κακῶ
γιασμε ρυσασθαι

Ἐπεὶ ἀγαθὸς ὁ θεὸς ὁ σωτήρ ἡμῶν
Προστατήν σε τῆς ζωῆς ἐπισταμαί καὶ φρο-
σαν ἀσφαλεστάτην Παρθενῶτων πειρασμῶν διὰ
λυούσαν ὁ ὄχλον καὶ ἐπιρροιαδαίμωνων ἐλευ-
σαν καὶ δεομαί διὰ παντός ἐκ φθορᾶς τῶν πα-

θων μ8 ρυ σθη ναι με ^ρ₂

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^ρ₂

Ω ς τει χος ^υ_χ κα τα φυ γης κε κτη μεθα ^ρ₂ και ψυ

χων σε πα ντε λη η σω τη ρι αν ^ρ₂ και πλα τυ σμον εν ταις

θλι ψε σι Κο ο ρη ^υ_χ και τω φω τι σα ει αγαλ λο με

θα ^ρ₂ ω Δεσ ποι να και νυν η μας ^ρ₂ των πα θων και κιν

δυνων δι α σω σον ^ρ₂

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην ^ρ₂

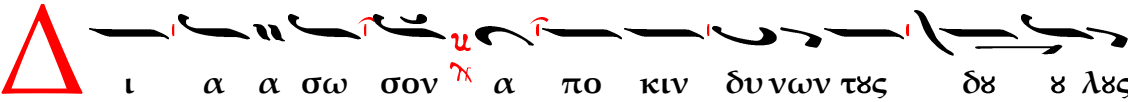

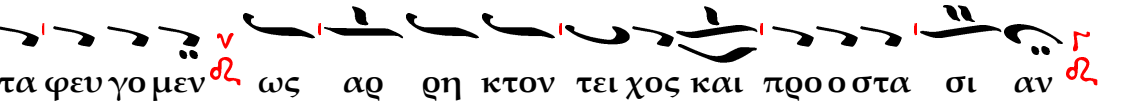
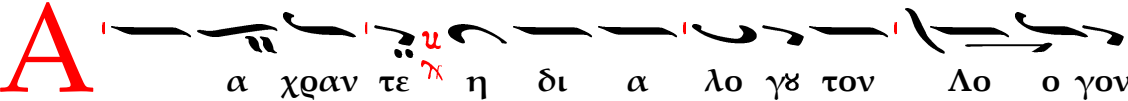

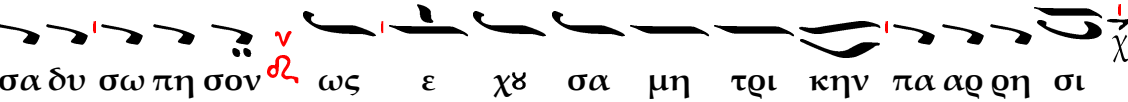

Ε ν κλι νη ^υ_χ νυν α σθε νων κα τα κειμαι ^ρ₂ και ουκ

ε στιν ι α σις τη σα ρ κι μ8 ^ρ₂ αλλ η Θε ον και Σω

τη ρα τ8 κο ο σμ8 ^υ_χ και τον λυ τη ρα των νο σων κυ η

σα σα ^ρ₂ σου δε ο μαι της α γα θης ^ρ₂ εκ φθο ρας νο ση

μα των α να στη σον ^ρ₂


 ι α α σω σον^κ α πο κιν δυ νων τες δσ ς λς

 σθ Θε ο το κε⁹ ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα

 τα φευ γο μεν^ν ως αρ ρη κτον τει χος και προ οστα σι αν^ρ

 Α α χραν τε^κ η δι α λο γσ τον Λο ο γον

 α νε ρ μη νευ τως⁹ επ ε σχα των των η με ρων τε κου

 σα δυ σω πη σον^ν ως ε χσ σα μη τρι κην πα αρ ρη σι

 α α α αν^ρ

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὗς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι-θ.


 Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι σχυν

τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα α θε
 τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων φω νας
 α λλα προ φθα σον ως α γα θη εις την βο η θει
 αν η μων των πι ι στως κραυγα ζο οντων σοι τα α
 χυ νον εις προ σβει ει αν και σπενσον εις ι κε
 σι ι αν η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
 το κε των τι μων των σε

Ἦχος Βου Σ

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α θη
 αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου (δις)

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
 ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ με
 νοι (δις)

Δόξα...

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται και
 κα θαρ σει υ ψου ται λαμ προ νε ται τη Τρι α δι

κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α
ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πασαντην κτι ι σιν προς
ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

Mνη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Tου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η σο
μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α α α
α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β΄.

Ἦχος Δι

Mνη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ εν
πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. Δ

Tου ονομα τος σθ μνη σθη η σο μαι εν πα ση
γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.


Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. α' 39-49, 56).


Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακα-ρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος  Δι


Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι 

Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι  ε ξα λει



ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των 

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην  Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον 

ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των 

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

 ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς 


Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος  Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα σι

α  Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε ε η σιν

τς ι κε τς σς  θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν

ου δυ να μαι  των δαι μο ο νων τα το ξευ μα τα σκε πη νου

κε κτη μαι ου δε πς προ σφυ γω ο αθ λι ος  παν το θεν

πολεμμενος και παραμυθι ανουκ εχω πλην σε Δεσ
 ποινα τσ κοσμηλ πικαι προστασι α των πιζων
 μη μα παριδησ την δεησιν το συμφερον ποι οι
 ηη σοον

Ουδεις προστρεχων επι σοι κατησχυμενος
 απο σε εκπορευεται αγνη Παρθενε Θεε ο το
 κε αλλαι τειται την χαριν και λαμβανει το δωρη
 μα προς το συμφερον της αιτησεεως

Μεταβολη των θλιβομενων παλαγη των
 ασθενων υπαρχσα Θεο το κεε Παρθενε σω
 ζεπολιν και λαοντων πολεμμενων ηη ειρηνη
 των χειμαζομενων ηη γαληνη ημονη προστα
 σια των πιστωων

Ὁ ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου

καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζῃται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἴκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, **τετράκις ἀνὰ τρίς.**

Ὁ ἱερεύς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ψῆδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος π̄δ' ♭ Γα ρ

Οὐκ ἐκ τῆς Ἰουδαίας κατανησαντες Παιδες
 ἐν Βαβυλωνιοποτηρισει της Τριαιδοςτην
 φλογα της καμιιβσκα τε πατησαν ψαλλοντες
 ω των Πατερων ημων Θεος ευλοογητος
 ει

Τροπάρια.

Υπεραγιαθεοτοκωσονημας
Την ημωνσωτηριανως ηθελησας Σωτεροι
 κονομησασθαι εν μητρα της Παρθενικη

σας τω κο ο σμω^χην προ στατιν α νε δει ξας^δ ο των

Πα τε ε ρων η μων^δ Θε ος ευ λο ο γη τος ει^δ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σονη μας^δ

Θε λη την τ ε λε^εξ ον ε γεν νη σας Μη τερ

α γνη δυ σω πη σον^δ ρυ σθη ναι των πται σμα των ψυ χης τε

μο λυ σμα α των^χ τς εν πι στει κραυ γα ζον τας^δ ο των

Πα τε ε ρων η μων^δ Θε ος ευ λο ο γη τος ει^δ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι^δ

Θη σαυ ρον σω τη ρι^ιας και πη γην α φθα ρ σι ας

την σε κυ η σα σαν^δ και πυρ γον α σφα λει ας και θυ

ραν με τα νοι οι ας^χ τοις κραυ γα ζο σιν ε δει ξας^δ ο

των Πα τε ε ρων η μων^δ Θε ος ευ λο ο γη τος ει^δ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην^δ

Σω μα των μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω στι ι
ας Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ον των τη
σκε πη σθ τη θει ει α θε ρα πευ ει ν α ξι ω σον
η τον Σω τη η ρα Χρι ζον η μιν α πο ο τε
κσ σα

Ὁδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Τον Βα σι λε ε α των ου ρα νων ον υ μνσ σι
στρα τι αι των Α γγε ε λων υμ νει τε και υ περ υ
ψσ τε εις παν τας τσ αι ω νας

Τροπάρια.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τς βο η θει ει ας της πα ρα σθ δε ο με νς
μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υμ νεν τας και υ περ υ
ψσ εν τας σε Κο ρη ει εις αι ω νας

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Των ι α μα α των το δα ψι λες ε πι χε εις
τοις πι στως υ μνσ σι σε Παρ θε νε και υ περ υ

ψ 8 σι τον αφραστοον σε το κον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Τ ας α σθε νει ει ας μθ της ψυ χης ι α τρευ εις
και σαρκος τας ο δυ υ νας Παρ θε νε ι να σε δο
ξα α ζω την Κε χα ρι ι τω με νην

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Τ ων πει ρα σμω ω συ τας προ σβο λας εκ δι ω κεις
και πα θων τας ε φο ο δας Παρ θε νε ο θεν σε υ
μν 8 μεν εις παν τας τας αι ω νας

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (ψάλλεται).

Κ υ ρι ως Θε ο το κον σε ο μο λο γη 8
μεν οι δι α σε σω σμε νοι Παρ θε ε νε α γνη
συν Α σω μα τοις χο ρει αις σε με γα λυ νον τες

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ρο ην μϑ των δα κρουων^{δ2} μη α πο ποι η η σης^{υ γχ}
η τον παν τος εκπρο σω πϑπαν δα κρου ον^{δ2} α φη ρη
κο τα Παρ θε νε Χρι ζον κυ η σα σα^{δ2}

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^{δ2}

Χα ρας μϑ την καρ δι αν^{δ2} πλη ρω σον Παρ θε ε νε^{υ γχ}
η της χα ρας δε ξα με νη το πλη ρω μα^{δ2} της α μαρ
τι ας την λυ πην ε ξα φα νι σα σα^{δ2}

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^{δ2}

Λι μην και προ στα σι α^{δ2} των σοι προ σφεν γο ον
των^{υ γχ} γε νου Παρ θε νε και τει χος α κρα δα ντον^{δ2} κα τα
φυ γη τε και σκε πη και α γα λ λι α μα^{δ2}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι^{δ2}

Φω τος σϑ ταις α κτι σι^{δ2} λαμ πρυνον Παρ θε ε
νε^{υ γχ} το ζο φε ρον της α γνοι ας δι ω κϑ σα^{δ2} τϑς ευ

σε βωσθε ο το κονσεκατα γγελοντας

Και νυν και αι και εις τας αι ω ναστων αι ω
νωνα μην

Κα κωσε ως εν τοπω τω της α σθε νει ει ασ

τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε ρα πευ στον εξ αρ ρω

στι ασ εις ρω σιν με τα σκευ α ζα σα

Και εϋθύς, τό·

Αξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε

την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα ρισον και πα

να μω μητον και μη η τε ρα τς θε ς ημων

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε

κς ς σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε μεγα λυ νο

μεν


Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
 ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
 Μεγαλυνάρια.

Τ ἡν υψηλοτεραν των ουρανων⁹ και καθα
 ροτεραν λαμπηδοωνηλιακων^{δ2} τηνλυτρωσα
 μενην ημασεκ της καταρας^{δ2} την Δεσποιναν τ8 κο
 σμ8 υμνοιστι μησωμεν^{δ2}


Α πο των πολλωνμαμαρτιων^{δ2} ασθει
 τοσωμα ασθει μακαιηψυχη^{δ2} προς σε κατα
 φευγω την Κεχαριτωμεενην^u ελπισαπηλπι
 σμεενωνσυυμοιβοηθησον^{δ2}

Δ εσποινακαι Μητη ηρ τ8 Λυτρωτ8⁹ δεξαιπα
 ρα κλησειςα ναξιωνσωνικετων^{δ2} ιινα μεσι
 τευσης προς τον εκσ8 τεχθεντα^{δ2} ω Δεσποινα τ8 κο
 σμ8 γενου μεσιτρι α^{δ2}


Ψ αλλομεν προθυμωσσοιτην ωδην^{δ2} νυντηπα
 νυμνηητωθεοτοκωχαρμονικως^{δ2} μετα τ8 Προ



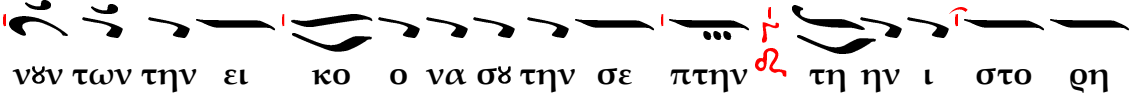
 δρο ο μὲ και παντων των Α γι ι ων ^γδυ σω πει Θε



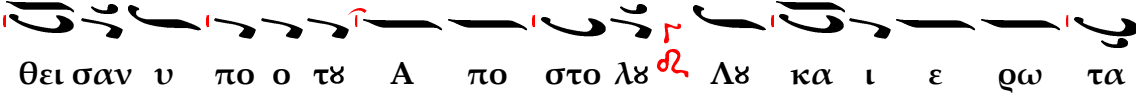
 ο το ο κε τὲ οικτει ρη ησαι η μας ^δ

Α



 λα λα τα χει λη των α σε βων ^δ των μη προ σκυ



 νων των την ει κο ο να σθ την σε πτην ^δ τη ην ι στο ρη

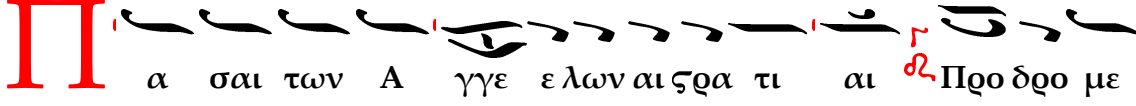


 θει σαν υ πο ο τὲ Α πο στο λη ^δ Λη κα ι ε ρω τα

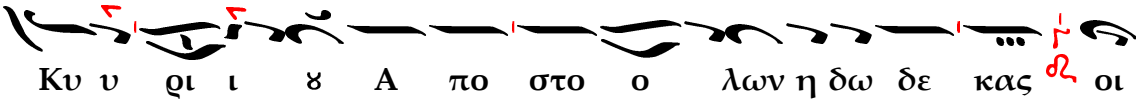


 τὲ την Ο δη γη τρι αν ^δ


Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα:

Π


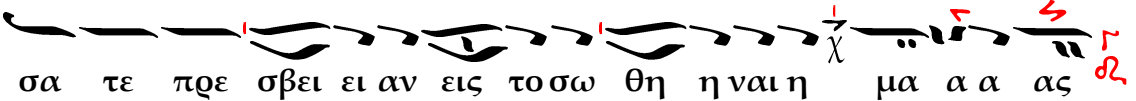
 α σαι των Α γγε ελων αι ζρα τι αι ^δ Προδρο με



 Κυ υ ρι ι ς Α πο στο ο λων η δω δε κας ^δ οι



 Α γι οι Παν τες με τα της Θε ο το ο κη ^γ ποι η



 σα τε πρε σβει ει αν εις το σω θη η ναι η μα α α ας ^δ

Ὁ ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Οἱ ψάλται τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος π̄^ω. Δι-θ.

χ

Ελεησον η̄ μας Κυρι ε̄ Ελεησονη̄ μας
πασης̄ γαρ̄ ᾱπο̄ λο̄γιᾱς̄ ᾱᾱπο̄ ρ̄θεν̄τες̄ ταῡ την̄ σοῑ την̄
ῑκε̄σῑ αν̄ω̄ ως̄ δε̄σπο̄τη̄ οῑ ᾱμαρ̄τω̄λοῑ προ̄σφε̄ε̄ρο
μεν̄ ε̄ λε̄ησονη̄ μας

Δοξᾱ Πᾱτρῑ καῑ Ῡῑω̄ καῑ Ᾱγῑω̄ Πνεῡμα
τι

Κυρι ε̄ λεη̄σονη̄ μας̄ ε̄πῑ σοῑ γαρ̄ πε
ποῑοῑθᾱ μεν̄ μη̄ ορ̄γῑσθη̄ς̄ η̄ η̄μιν̄ σφο̄δρᾱ μη̄ δε̄μνη
σθη̄ η̄ η̄ς̄ των̄ ᾱνο̄ο̄μῑων̄ η̄μων̄ αλλ̄ ε̄πῑῑβλε
ψον̄ καῑ νυν̄ ως̄ ε̄ε̄σπ̄λᾱγ̄χνος̄ καῑ λῡτρω̄σαῑ η̄ μας̄ εκ̄
των̄ ε̄χθρων̄ η̄μων̄ σῡ γαρ̄ εῑ Θε̄ος̄ η̄μων̄ καῑ η̄ μεις̄

λα ος σε παν τες ερ γα α χειρων σε και το ο νομα σε ε

πι κε κλη με ε θα

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ ης ευσπλαγχνι ι ας την πυλην ανοιξον η μιν ευλο

γη με νη θε ε ο το κε ελ πι ζοντες εις σε μη α στο

χη η σω μεν ρυ σθει η μεν δια σε των πε ε ρι στα σε

ων συ γαρ ει η σω τη ρια τε γε νες των Χριστι α

νω ω ων

Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ 15-Αὐγούστου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Τροπαρίων, ψάλλονται:

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπιχειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις

τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, φάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος Δι-Ϡ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις Α α
 α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον των ε εν
 πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σδ χει ει ρι ι
 α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν α μαρ τω ω
 λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν κιν δυ υ υ υ
 νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε σι ι ι ιν α
 ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν οι οι οι κα α
 τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται σμα α α τω
 ων πο ο ολων Μη τε ε ε ε ε ερ τδ ς ς ς Θε
 ς ς ς τδ ς Υ υ ψι ι ι στδ ο ο ο θεν σοι
 προ σπι πτο μεν ρυ υ υ υ σαι αι πα α ασης πε ρι



Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων, προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτό-μενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δού-λους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων, θλιβομένων ἢ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστατίς, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἄχραντε, σπεῦσον δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

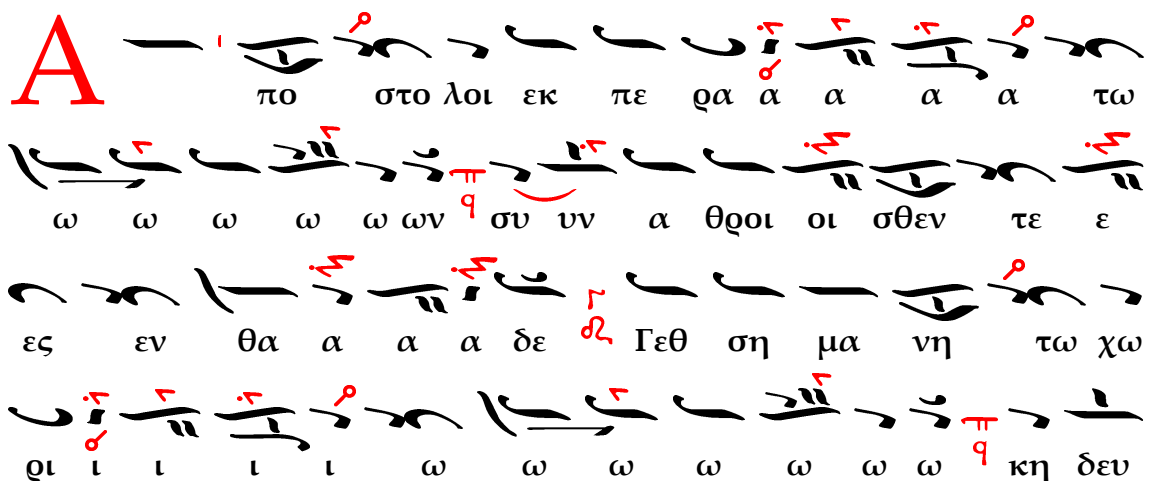
Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ ψάλλωνται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἐξῆς Ἑξαποστειλάρια.

Ἑξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ς



σα α τε μϝ ϝ ϝ το σω ω ω ω μα και
συ γι ε και αι Θε ε ε μϝ πα ρα α λα α
βε μϝ ϝ ϝ το πνε ε ε ευ μα

Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε ε λω
ω ω ω ω ω ω ν τω ω ν θλι βο με ε ε
νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα α
α α α α τι ι ι ι ι ι ι ις Παρ θε νε ε
μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου αν τι λα βϝ
μϝ ϝ και ρυ υ υ σαι τω ω ν αι ω ω
νι ω ω ω ν βα σα α α ανων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε ε ε χω
ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α α
αν θρω πο ον Θε ον μη μϝ ε ε λεγ ξη τας
πρα α α α α ξει ει ει ει ει ει ει εις ε νω πι ον
τω ω ω ν Α γγε ε ε ε λων πα ρα κα λω σε ε

ε Παρ θε ε νε βο η η θη η σον μοι οι

οι εν τα α α α χει

Χρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε ε ε

ε ε ε ε και αι δω δε ε κα τει ει ει χει

πο ο ο ο λισ η λι ο στα λα κτε θρο ο ο ο

ο νε ε ε ε ε ε ε κα θε δρα τβ βα α α σι

λε ε ε ε ως α κα το νο η η τον

θα α αυ μα πω ως γα λδ ς χεις το ο ον Δε

σποο τη η η η η η

‘Ο **ιερεύς**: Δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο **ἀναγνώστης**: Ἀμήν.